

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Samlige de af Ordføreren stillede Ændringsforslag fra Nr. 1 til 7 til §§ 1, 2, 9 og 10 (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 85 Stemmer.

Anden Viceformand (Trier): Lovforslaget vil nu blive tilsendt Landtingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898.

Guldbrandsen: Til det Udvalgsforslag, der findes anført i Betænkningen under Nr. 135, har jeg stillet et Ændringsforslag, som jeg i Korthed skal tillade mig at motivere. Det fremgaar af Betænkningen, at hele Udvalget, paa eet Medlem nær, ja i Realiteten kan jeg gerne sige hele Udvalget, har stillet Forslag om at nedlægge den paa-gældende Post, nemlig Konto M. a. B. med 210 Kr., der er det Beløb, hvormed denne Post er forhøjet ud over, hvad den er paa den løbende Finanslov. I mit Ændringsforslag har jeg ogsaa foreslaaet at stryge de 210 Kr., men tillige har jeg foreslaaet at stryge de 40,000 Kr., der er den egentlige Bedligeholdelsesudgift til Kjøbenhavns Befæstning, og som i det sidste Aar til en vis Grad har spillet en Rolle i den offentlige politiske Diskussion. Jeg beklager, at jeg er kommen i den Nødvendighed selv at maatte stille Forslag derom. Man vil erindre, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgtreds (M. Klausen) i forrige Samling under Finanslovens anden Behandling fremkom med Forslag om, at de 40,000 Kr. skulde udgaa. Det ærede Medlem fandt den Gang ikke Anledning til ogsaa at stille Forslag om, at de 15,000 Kr. til Middelfrandsfortet skulde udgaa. Jeg stemte for det ærede Medlems Forslag i Fjor, fordi jeg fandt, at jeg ved at stemme for Nægtelsen af de 40,000 Kr. i tilstrækkelig Grad havde faaet udtrykt mit Ønske om, at Befæstningen blev nedlagt. I Aar er Stillingen bleven

en noget anden. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgtreds har nu ikke blot stillet Forslag om at nægte de 40,000 Kr., men tillige Forslag om at nægte de 15,000 Kr. til Middelfrandsfortet. Jeg kan dog ikke følge det ærede Medlem med Hensyn til Nægtelsen af de 15,000 Kr. Hvordan det ærede Medlem stillede sig i Fjor til den Bevilling, ved jeg ikke, jeg ved ikke, om det ærede Medlem var med til at stemme for den. Jeg var det i alt Fald, og hvad jeg i Fjor var med til at stemme for, vil jeg ikke i Aar være med til at nægte. Paa den anden Side kunde jeg nok ønske at faa min Stilling i Befæstningsspørgsmaalet præciseret ogsaa i Aar, og jeg har derfor fundet Anledning til at fremsætte dette Ændringsforslag.

Til Støtte for den Tanke, at Kjøbenhavns Landbefæstning burde nedlægges, kan der anføres overordentlig meget. Af de mange Grunde, som man i den Henseende kunde rykke op med, skal jeg dog indskrænke mig til at fremdrage et Par, som jeg anser for de allervigtigste. Før jeg gaar over til at omtale disse Grunde, skal jeg forudstikke et Par Bemærkninger. De Følelser, der opstaa hos en, naar man i Tanken dvæler ved den Maade, hvorpaa Kjøbenhavns Befæstning er bleven til, ere just ikke lystfølelser. Tværtimod endogtaa! Men naar jeg nu fremkommer med Forslag om at stryge denne Bevilling, ønsker jeg at faa sagt, at det ikke er ud fra disse mindre blide Følelser, der ledsage Tanken om den Maade, hvorpaa Befæstningen er bleven opført, at dette Forslag er stillet. Jeg er klar over, at Følelser ikke staa i høj Kurs som Argumenter i den praktiske Politikk, og de fortjene det heller næppe. Heller ikke hylber jeg den storpolitiske Betragtning, at jeg ved at stemme for de 40,000 Kr. vil komme til i større eller mindre Grad at godkende den Provisorisme, hvoraf Fæstningsbyggeriet her i Landet har været et Udslag. Hvis jeg overhovedet nærede denne Betragtning, kunde jeg selvfølgelig ikke blive staaende ved alene at foreslaa de 40,000 Kr. nægte, saa maatte jeg gaa betydelig videre, saa maatte jeg foreslaa at nægte enhver som helst Bevilling, som gives til Bedligeholdelse eller til andre Formaal med Hensyn til de Fæstningsværker, som ere byggede ved provisoriske Midler — ikke blot Landbefæstningen, men ogsaa Middelfrandsfortet. Jeg er af den Opfattelse, at de Rigsdagsmænd, som vare med til at vedtage Forliget den 1ste April 1894, som vare med til at indlægge de første Bevillinger til Kjøbenhavns Landbefæstning, ført og godt til de Fæstningsværker, som